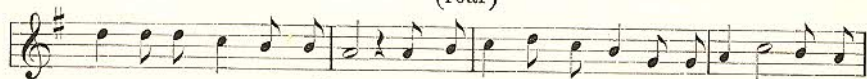

Lappträsk, Mörskom, Strömfors.

a) Strömfors.

1. I min ungdom det ro - a - de mig att sjunga, Fästän
(roar)

sorgen till hjärtat mig går, När den blomstrande ungdom förkunnar, Hur de

världsliga nöjen förgå.

2. Aldrig komma de förflutna dagar,
Som i nöjen framflutit för mig,
Då en vän jag med oro skall sakna
Och med ängslan framleva min tid.
3. Nu den blomstrande tid är förfluten
Liksom vatten i forsande ström.
Mina år och mina ungdoms dagar
Hafva flytt som en tanke, en dröm,

4. En ros hade jag väl planterat,
Hvilken invid mitt hjärta sku bo,
Men en gång och sen aldrig mera,
Den inför mina ögon fick gro.
5. Redan hafver du mig öfvergifvit,
Redan du för mig allting bortglömt.
Ingen vän dig ock världen kan gifva,
Som dig nånsin kan älska så ömt.
6. Jag går här ibland strömmande ilar
Och mitt hjärta är utan all tröst.
Mig påminner hvar gång jag fick hvila
Så lung och så nöjd vid ditt bröst.
7. Kan väl hända den dagen kan komma,
Då din ungdom har rasat förbi,
Och ditt hjärta med smärta skall ångra,
Att du varit så falsk emot mig.
8. Linden gröna jag gick att beskåda,
För att lugna mitt hjärta och sinn.
Men en tanke inföll mig så svåra,
Att förtviflan bevekte mitt sinn.
9. Ingen finns här, som mig mera känner,
Ty för alla en främling jag är.
Mina ungdomsbekanta och vänner
Äro borta; de äro ej här.
10. När jag uppå hemorten tänker,
Där föräldrar och syskon jag har,
Jag besinnar, huru mot deras vilja
Jag rest bort och dem olydig var.
11. Detta får jag med tiden erfara,
Då åt andra en tjänare jag är.
Jag gick ut att världen försöka —
Hennes falskhet jag nu känna lärt.
12. Kvällen stundar och solen går neder,
Och mitt nöje skall slutas i dag.
Aldrig stundar för mig eller eder
Någon lycklig och nöjsam dag.

13. Vill jag sofva eller vill jag ock vakna,
Så vill oron all glädje bort ta,
Då lilla vännen jag alltid måste sakna
Och med sorgen jag ensam bli kvar.
14. Icke må du tro att jag sörjer
Mig till döds, fast din gunst jag ej får.
Tiden, som alla sorger fördöljer,
Den skall säkert ock läka mitt sår.
15. Sen farväl jag ock önskade taga
Utaf dig, du min älskade mö,
Utaf fruktan att sorgen få draga
Tills jag förr eller sent måste dö.
16. Till dig har jag längtat i åren sex,
Och dig har jag valt till min mö.
Men du har varit så falsker emot mig
Och du har bevekat mitt sinn.
17. Engång trodde jag att jag skulle få dig,
Men du var altför rik och för god åt mig.
Jar har för din skull trampat — — —
Hvad hafver jag för det?
18. Ren till slut är nu visan skrifven,
Och mitt namn har jag tecknat däri.
Gifven akt uppå versernas början,
Därutaf I alt kunnen förstå.

b) Melodi från *Lappträsk, Mörskom.*

1. I min ungdom det roar mig att sjun -- ga, Fastän

sorgen till hjärtat mig går, För den blomstrande ungdom för-

kunna, Hur de världslig - ga nöjen förgå.

NYLÄNDSKA FOLKVISOR.

ORDNADE OCH UTGIFNA

AF

ERNST LAGUS.

I.

HELSINGFORS,
TIDNINGS- & TRYCKERI-AKTIEBOLAGETS TRYCKERI
1887.